

Hoewel zijn studies niet het uitlijnen van volledige genomen omvatten, waren de steekproefgroottes van DNA-fragmenten groot genoeg om nauwkeurige voorspellingen te doen die nu zijn bevestigd door grootschalig, zwaar gefinancierd conventioneel onderzoek. Interessant is dat Richard Buggs, een expert in genomevolutie aan de University of London Queen Mary, in 2018 genomebrede DNA-uitlijningen downloade uit een openbare database en zijn eigen DNA-sequentie-identiteitsanalyse uitvoerde. Buggs concludeerde dat "het percentage nucleotiden in het menselijk genoom dat een-op-een exacte overeenkomsten had met het chimpanseegenoom 84,38% bedroeg." Buggs heeft nu ook dit nieuwe artikel geanalyseerd, samen met de bijbehorende aanvullende informatie, en er zelf over geblogd.

Hoeveel meer informatie hebben we nodig om aan te tonen dat mensen niet van apen zijn geëvolueerd? De gegevens laten duidelijk zien dat wij verschillen van alle apen. Zoals de Bijbel zegt, zijn mensen uniek geschapen naar het beeld van God: *"En God schiep de mens naar zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen"* (Genesis 1:27, cursivering toegevoegd). Nogmaals, de wetenschap bevestigt de Heilige Schrift.

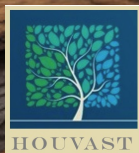
Referenties

1. Yoo, D. et al. 2025. Complete Sequencing of Ape Genomes. *Nature*. 641: 401–418.
2. Tomkins, J. P. 2016. Analysis of 101 Chimpanzee Trace Read Data Sets: Assessment of Their Overall Similarity to Human and Possible Contamination With Human DNA. *Answers Research Journal*. 9: 294–298.
3. Tomkins, J. P. 2018. Comparison of 18,000 De Novo Assembled Chimpanzee Contigs to the Human Genome Yields Average BLASTN Alignment Identities of 84%. *Answers Research Journal*. 11: 205–209.

“U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen.”

Openbaring 4:11

Hoe zit het met de apen?

Nu hebben ze de “ontbrekende schakel” gevonden! Volgens de nieuwslezer kon was dit de doorbraak in het onderzoek. Het is niet de eerste keer dat ik dit hoorde. Met de regelmaat van de klok - in de vijftig jaar dat ik aandacht schenk aan dit onderwerp - hoorde ik over hoe krampachtig men wil bewijzen dat mensen de verbeterde versie zijn van apen - door evolutie. Het is zo diep doorgedrongen in de geest van het grote publiek, dat niemand zich verzet, ook nog maar tegen de gedachte. Er is natuurlijk geen bezwaar tegen onderzoek, tenminste als het niet is met een vooropgesteld doel... Maar het onderzoek zegt Nee.

Schoolboeken voor openbare scholen beweren dat apen en mensen afstammen van een aapachtig dier, terwijl Genesis 1 zegt dat God de mens en de verschillende diersoorten vanaf het begin schiep.

Welke moeilijkheden zouden onderzoekers verwachten bij hun zoektocht naar bewijs voor menselijke evolutie *als mensen nooit echt geëvolueerd zijn*? Twee excuses in een recente samenvatting van *de trieste status van de menselijke evolutie* bevestigen onbewust wat de Bijbel al die tijd heeft gezegd over de oorsprong van de mens.

Sergio Almécija van het American Museum of Natural History publiceerde in Amerika's belangrijkste tijdschrift, *Science*, en leidde een klein team om grote moeilijkheden te melden met het verhaal dat primaten en mensen een voorouderlijk dier delen. Het grote probleem? Almécija vatte het samen in een onderzoeksartikel: *"Als je kijkt naar het verhaal over de oorsprong van de mensachtigen, is het gewoon een grote chaos – er is geen enkele consensus."*

Dit gebrek aan consensus is precies wat scheppingsonderzoeker Chris Rupe ontdekte toen hij honderden wetenschappelijke tijdschriftartikelen bestudeerde tijdens het schrijven van **Contested Bones**, het toepasselijk getitelde boek over geschillen over fossielen van apen en mensen. Daarin citeert Rupe de meningsverschillen tussen paleo-experts over de status van elke kandidaat-fossiel.

Seculiere wetenschappers bevestigen deze chaos nu.

Het is ieder voor zich, die zijn of haar eigen unieke web van verhaallijnen spint rond geselecteerde botten. Maar Almécija's team verdedigt de menselijke evolutie krachtig als een feit, *ondanks de chaos in hun vakgebied*.

Ze schreven: "Evolutionaire scenario's zijn aantrekkelijk omdat ze plausible verklaringen bieden op basis van de huidige kennis, *maar tenzij ze gebaseerd zijn op toetsbare hypothesen, zijn ze niet meer dan 'zomaar'-verhalen.*"

Sterk bewijs laat geen ruimte over voor 'zomaar'-verhalen. Zou al die ruimte voor verhalen kunnen ontstaan *na een gebrek aan bewijs voor menselijke evolutie*?

Als we echt van dieren afstammen, zouden we dan niet genoeg fossielen moeten vinden waarover objectieve wetenschappers tot op zekere hoogte *consensus* kunnen bereiken? Zouden de fossielen niet moeten bepalen welk dier is getransformeerd in het volgende in een keten die tot ons heeft geleid? Het Science-rapport bood ten minste twee redenen – die neerkomen op *excuses* – voor de moeilijkheden die paleo-experts ondervinden bij het construeren van een anti-Bijbelse menselijke geschiedenis.

Als één excuus hekelen de auteurs van de studie de "zeer onvolledige en fragmentarische aard van het fossielenbestand van hominoïden". Hoe gemakkelijk is het om te beweren dat het verslag van het verhaal *dat we willen vertellen* simpelweg de belangrijkste elementen van dat verhaal mist. Hoe kunnen we weten dat een verslag "zeer onvolledig" is – als we het verslag niet eens hebben?

Een alternatieve hypothese past bij het bewijs van fossielen dat we wél hebben, in plaats van veronderstellingen te verpakken rond onontdekte fossielen. Als we nooit echt geëvolueerd zouden zijn, zouden we geen fossielen hebben die menselijke evolutie aantonen. Dat zou verklaren wat we zien, maar het is een onmogelijk standpunt om in te nemen *vanuit een religieus vooroordeel* dat "mensen zich van apen hebben afgescheiden". Een ander citaat bevat een tweede excuus voor de waardeloze status van de paleoantropologie. De auteurs van de studie schreven: *"Naast hun fragmentarische aard, is het begrijpen van de fylogenetische verwantschappen tussen fossiele apen, die een mozaïek van primitieve en afgeleide kenmerken vertonen zonder moderne analogen, een blijvende uitdaging."*

Fylogenetische verwantschappen begrijpen betekent bepalen welk wezen tot het volgende is geëvolueerd. En niemand is het eens over een volgorde. Voor elke expert die beweert dat hun ontdekking van menselijke afkomst is, ziet een andere expert die ontdekking als een evolutionaire doodlopende weg of iets dergelijks.

Beweringen over "primitief" en "afgeleid" (lees: "meer recent geëvolueerd") zijn willekeurig en fel betwist, maar wat maakt een "mozaïek"? Elk uitgestorven fossiel van een aap zou bestaan uit een "mozaïek van... kenmerken". Verschillende rapporten gebruiken het woord "mozaïek" op verschillende manieren. Soms gebruiken onderzoekers het om te verwijzen naar mengsels van apenbotten en menselijke botten waarvan ze beweren dat ze bij elkaar hoorden. Degenen die bijvoorbeeld *Australopithecus sediba* als een ontbrekende schakel promootten, verwezen naar zijn "mozaïek" van aapachtige en mensachtige botten. Nauwkeuriger vergelijkingen van *sediba*-botten lieten echter zien dat ze overeenkwamen met zowel apen- als menselijke resten. Die botten behoorden nooit tot hetzelfde skelet.

Maar in gevallen waarin de botten daadwerkelijk articuleren, kan "mozaïek" verwijzen naar lichaamsdelen die in elkaar passen en met elkaar functioneren. Denk aan de tegelfragmenten van een Romeins mozaïek, elk vakkundig op maat gemaakt om een geheel te vormen. Met andere woorden, deze fossiele ontdekkingen tonen lichaamsdelen die eruitzien alsof iemand ze zo heeft gevormd dat ze in elkaar passen tot een geheel en werkend wezen - of het nu een aap of een mens is.

Of een mozaïekfossiel nu bestaat uit een wirwar van apen- en mensenbotten die niet bij elkaar horen, of uit een systeem van gearticuleerde botten zoals die bij moderne mensen of apen, het vertoont geen evolutionaire overgang of patroon. Dit past prima bij het idee van de Bijbelse schepping van afzonderlijk geschapen soorten.

Twee excuses voor de "grote puinhoop" van de menselijke evolutie bevestigen onbewust Gods scheppingsverhaal. Het fossielenbestand lijkt alleen onvolledig voor degenen die verwachten dat het pre-menselijke fossielen bevat. En mozaïeken van mengsels van verschillende soorten of goed passende botten van de een of andere soort volgen uit de schepping in Genesis.

Referenties

1. Almecija, S. et al. 2021. Fossil apes and human evolution. *Science*. 372 (587).
2. Why Fossil Apes Are Vital to Understanding Human Evolution. American Museum of Natural History. Posted on amnh.org May 6, 2021, accessed May 12, 2021.
3. Purchase *Contested Bones* at ICR.org/store.
4. Berger, L.R. 2013. The mosaic nature of *Australopithecus sediba*. *Science*. 340 (6129): 163-165.
5. *Sediba had an ape skull*: Carlson, K. et al. 2011. The endocast of MH1, *Australopithecus sediba*. *Science*. 333 (6048): 1402-1407.
6. *Sediba had human hands*: Nuwer R. and S. Richards. The mosaic pre-man. *The Scientist*. Posted September 18, 2011.

Dr. Jeffrey Thomas zegt dat het "Chimpansee-genoom duidelijk anders is dan dat van de mens".

Een vaak herhaalde bewering van evolutionaire propaganda is dat het DNA van chimpansees en mensen voor 98,5% identiek is. Deze hoge mate van DNA-overeenkomst, die is geselecteerd uit de eiwitcoderende regio's die alle zoogdieren gemeen hebben, is gebruikt om de hypothese te ondersteunen dat mensen en chimpansees een gemeenschappelijke voorouder delen die ongeveer zes miljoen jaar geleden leefde. Gebaseerd op theoretische modellen van de menselijke evolutie en bekende mutatiesnelheden bij zowel mensen als chimpansees, zou alles wat significant minder is dan een DNA-overeenkomst van 98,5% de basis van het gehele menselijke evolutiemodel ondermijnen. Een recente studie van enorme omvang, gepubliceerd in het *Nature*, heeft vijf mensapen-genomen van begin tot eind in kaart gebracht (telomeer tot telomeer of T2T). De onderzoekers claimen een voltooiingsniveau waarbij "99,5% van de inhoud van elk genoom is gekarakteriseerd en correct is geplaatst." In een andere verklaring over het voltooiingsniveau en de nauwkeurigheid van het artikel stellen de auteurs: "We bereiken contiguiteit op chromosoomniveau met een aanzienlijke sequentienauwkeurigheid (<1 fout in 2,7 megabasen) en sequenzen 215 gapless chromosomen van telomeer tot telomeer volledig." Deze prestatie werd bereikt door gebruik te maken van geavanceerde DNA-sequencingtechnologie met lange leesafstanden, gecombineerd met krachtige nieuwe algoritmen voor genoombrede assemblage en uitlijning. Het eindresultaat is een dag des oordeels *voor de mythe van de menselijke evolutie* – een sprookje waarin de auteurs, ondanks de nieuwe gegevens, nog steeds geloven.

De fundamentele DNA-overeenkomst tussen mensen en chimpansees werd niet eens genoemd in de 17 pagina's tellende publicatie. In plaats daarvan stonden de gegevens verstopt in het 173 pagina's tellende document 'Aanvullende informatie', dat te vinden is via een aparte URL-link van het artikel zelf. De gegevens zijn te vinden in twee tabellen in de Aanvullende Informatie op pagina's 33-36. Ze claimen duidelijk een één-op-één nucleotide autosomale (niet-geslachtschromosomen) DNA-identiteit van 85% voor chimpansees vergeleken met mensen met behulp van haploïde (1X) genomen (tabel III.19) en 84% met behulp van diploïde genomen – wat een nog nauwkeuriger getal oplevert. De identiteit van het vrouwelijke X-chromosoom was vergelijkbaar met de autosomale uitlijningen. Het mannelijke Y-chromosoom was aanzienlijk verschillend met <10% identiteit. Deze niveaus van 84%–85% DNA-overeenkomst tussen mens en chimpansee werden oorspronkelijk voorspeld in verschillende onderzoeken die Jeffrey in 2016 en 2018 bij het ICR had uitgevoerd.